

at det ikke er løst til de interesseredes fulde Tilfredshed; men det er der aldrig noget, der bliver her i Verden, og at det er en væsentlig Lettelse, der skaffes disse haardt bebyrdede Egne, kan der ikke være to Meninger om, navnlig naar man sammenholder det med, at den Styrke, der skal indkvarteres, bliver saa væsentlig formindsket, som den bliver ved Barakkernes Opførelse. — Den højtærede Forsvarsminister kom et Par Gange tilbage til en bekendt Tale, hans Kollega Indenrigsministeren har holdt i Landstinget. Jeg ønsker at bidrage saa meget jeg kan til at opretholde de fredelige Forhandlingsformer, vi nu er kommet ind i, og skal ikke komme nærmere ind paa denne Tale. Men naar den højtærede Forsvarsminister Gang paa Gang betegnede den som i særlig Grad gavnlige og retledende, saa finder jeg, for at der ikke skal finde nogen Misforstaaelse Sted, Anledning til at sige, at det Parti, jeg tilhører, og jeg anser den for at være ganske det modsatte — uden at jeg dog skal komme nærmere ind paa en Debat herom.

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder ønsker jeg at bringe en Tak. Jeg nævnedes som Ordfører for mit Parti ved forrige Finanslovbehandling Vestkysthavnesagen, som var rejst af mit Parti forinden, og jeg kan ikke andet end udtale vor Tilfredshed og Glæde over, at dette Spørgsmaal nu synes at ville faa en Løsning, som i alt væsentligt er i Overensstemmelse med, hvad de interesserede Kredse har paapeget som gavnlige for Fremtidens Skyld.

Den højtærede Indenrigsminister drog saa stærkt frem, at jeg havde rost Fiskeordningen. Han bemærkede, at jeg vistnok var den eneste, der havde rost den, og det er rigtigt nok, at Kritikken over den har været saa skarp, saa jeg kan forstaa, at han gik omkring med en Lygte og ledte efter nogen, der vilde rose den. Men da han kom til mig, kom han til den forkerte, thi jeg har ikke rost Fiskeordningen, aldeles ikke. Hvis den højtærede Minister vil efterlæse mine Bemærkninger, vil han se, at jeg har nævnt Fiskeordningen ved Siden af den trufne Kornordning og Flæskeordning som Eksempel paa, at hvis den højtærede Minister vilde søge Forhandling med Finansudvalgene, var det ret let at komme til en Overenskomst, saa vilde han ingenlunde træffe Stejlhed, men møde sociale Synspunkter, og som Eksempel paa, hvor forholdsvis let det var at komme til en Forstaaelse her, anførte jeg et saa vanskeligt og for Statskassen saa kostbart

Spørgsmaal som Fiskeordningen. Men om den er god eller daarlig, derom har jeg ikke udtalt nogen Mening. Den højtærede Minister kritiserede den jo selv meget stærkt, og det er saa maaske at haabe, at den bliver bedre.

Den højtærede Indenrigsminister holdt i Gaar Aftes en overordentlig interessant Tale, som jeg, hvis det ikke var paa den sidste Dag af Finanslovforhandlingen, kunde have stor Lyst til at komme nærmere ind paa. Den frembød mange Punkter, som kunde opfordre til nærmere Drøftelse, men jeg skal nu paa den fremrykkede Tid indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger derom.

Blandt det, som Dagen i Gaar bød paa af Interesse, var den virkelig interessante Kontrastvirkning mellem to højtærede Ministre, interessant, ikke for det nuværende Ministeriums Vedkommende, der byder paa saa mange Kontrastvirkninger efter Udvidelsen til 13 Medlemmer, men fordi den fremkom mellem Medlemmer af det oprindelige 10-Mands Ministerium. Det var den meget virkningsfulde Kontrast mellem Finansministerens og Indenrigsministerens Udtalelser i Gaar. Man kom næsten til at tænke paa den store tyske Digters Ord:

„Zwei Seelen wohnen, ach, in meiner Brust,
Die eine will sich von der andern trennen“.

Ja, det er sikkert, der bor to Sjæle i det Bryst — hvis man ikke har vidst det før, kunde man vide det efter de Udtalelser, der faldt i Gaar. Den højtærede Finansminister var, ligesom den højtærede Indenrigsminister, et Øjeblik inde paa Fremtidsudsigterne, og disse saa han ganske naturligt i en vis Belysning af Spørgsmaalet om Forholdet til Socialdemokratiet. Det er jo det store, alt overrørende Problem for Ministeriet, det forstaaer jeg overordentlig godt. Den højtærede Finansminister klarede Socialdemokratiet fra sig med et skeptisk Smil. Han sagde: Ja, det er jo nok en stor Magtfaktor — den højtærede Finansminister er jo en Mand med megen politisk Realitetssans, og han har sikkert ogsaa gjort den personlige Erfaring, at Socialdemokratiet er en stærk Magtfaktor — men, sagde den højtærede Minister, at det skulde komme til at øve saa overordentlig stærkt omfattende Virkninger i Fremtiden, det tror jeg egentlig ikke. Verden forandres, vi forandres med den, og særlig forandrede Socialdemokraterne sig, og naar en Gang Tiden kom, da der ikke sad en enlig Socialdemokrat i